

Castelul Konopi

Odvoș, județul Arad

La 50 km față de Arad și 75 km față de Timișoara

Preț: 693.000 EUR

Suprafață teren: 11.30 ha

Suprafață
construită: 2,245 m²

Amprentă la sol: 1,301 m²

Anexe: remiză, grup sanitar, construcții industriale și edilitare, construcții administrative și social culturale

Etaje: Regim de înălțime Demisol+Parter

Camere: 21

Băi: 4

An: 1800

Cod LMI: AR-II-a-B-00637

Clasificare: Monument istoric reprezentativ pentru patrimoniul cultural local, clasă B

ID Proprietate: AR09AHE-B

<https://www.sothebysrealty.ro/property/Castelul-Konopi>

Castelul Konopi

Un castel recheamă în fața ochilor construcții zvelte, cu turnuri multe, ziduri de apărare și porți care se ridică trase de mecanisme nevăzute. Palatul e ceva mai cuminte, construit la câmpie, mai degrabă sediu administrativ decât militar, declarându-și opulența pe orizontală. Domeniul Konopi și a sa construcție sunt cunoscute drept castel dar nu ați putea întâlni clădire mai elegantă și mai pașnică ca aceasta. Se întinde pe un singur nivel dar știe să domine audiența încă de departe prin armonia proporțiilor și a liniilor reduse la minim. Intrarea maiestuoasă, ce combină perechi de coloane și semi-coloane sub capiteli corintice similare, atrage atenția asupra stilului neoclasic al întregului corp de clădire. Sunt retrageri simetrice strategice de la linie care dau volum și prestanță, iar cele patru ferestre care încadrează intrarea în stânga și dreapta nu păcătuiesc prin abundența decorațiunilor. Această simplitate a cartușelor goale și a frontoanelor completează minunat cromatica bej-verde a fațadei.

Pereții jupuiți pe alocuri lasă să se vadă carne vie; pustiul care plutește în zonă adaugă tristeții. Mica capela de atunci, cu al său cadran solar deasupra intrării, e azi o bisericuță rece și goală în a cărei absidă au trecut în adormire scuturile familiilor Brunszvik și Forray. Ea a fost donată Bisericii Româno-Catolice.

Aici au fost răsete și clinchete de pahar, familia Konopi având preocupările obișnuite aristocrației. Răscoala lui Horia, Cloșca și Crișan din 1784 a dus la devastarea proprietății. După aceste evenimente

la mijlocul secolului XIX domeniul este cumpărat de la contele Nádasdy de către Antal Czigler de Konop – familia sa schimbându-și legal numele în 1870 și păstrând doar predicatul nobiliar Konopi.

Domeniul însă are un istoric mai vechi, fiind parte a unui domeniu feudal din Soimus (Solymos), ce a aparținut, pe rând, lui lăncu de Hunedoara voievod al Transilvaniei în 1441 și guvernator al regatului

Ungariei între 1446-1453, apoi lui Johann Giskra von Brandeis, căpitanul lui Matei Corvin, regele Ungariei sau puternicei familii nobiliare Bánffy. În 1510 domeniul aparținea familiei Georg de Brandenburg, mai târziu devenind proprietatea prințului Forray.

Reconstrucția are loc relativ simultan cu introducerea drumului de fier pe valea Mureșului, fiind una din construcțiile timpurii cu grinzi metalice integrate în structură. Grajdul mare, în incinta vestică, constituie deja un element clar aparținător arhitecturii industriale de final de secol XIX, împărțind la nivel vizual similitudini constructive cu mai cunoscute clădiri din județ, precum antrepozitele Andrényi.

Ultimul descendent al familiei, baronul Kálmán Konopi (n. 1880 – d. 1947), inginer și cercetător agricol, s-a întors acasă la terminarea studiilor în străinătate pentru a lucra moșia (pe atunci o suprafață de 556 hectare de pădure și teren arabil, azi 6493 mp în jurul castelului și 9.72 ha pădure lipită de acesta). El este cel care a creat grâul de Conop, fiind interesat de selecția soiurilor de grâu rezistente la inundații și secetă. Iubitori de artă și susținători ai acesteia, baronul și soția sa Boér Vilma au fost apropiați, prin relații de rudenie și prietenie, cu membrii coloniei de artiști din Gödöllő, inclusiv susținând material colonia artistică în timpul lipsurilor pricinuite de Marele Război. Astfel, domeniul se leagă puternic de evoluția curentului Szecesszió/Art Nouveau-lui maghiar, domeniul fiind cunoscut în perioada imediat antebelică și interbelică drept un loc de adunare pentru artiști.

Galerie foto

